RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1343/86

af 6. maj 1986

om ændring af forordning (EØF) nr. 857/84 om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1335/86 (2), særlig artikel 5c, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I bilaget til forordning (EØF) nr. 857/84 (3), senest ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, er for hver medlemsstat fortsat den samlede mængde mælk og mælkeækvivalent, som producenterne kan sælge direkte til forbrugerne i de fem tolvmåneders perioder, hvori ordningen med tillægsafgiften finder anvendelse;

på baggrund af markedsudviklingen har størrelsen af de samlede garantimængder for direkte salg og for leverancer vist sig at være større, end det må anses for ønskeligt, hvis der skal opnås ligevægt mellem udbud og efterspørgsel; garantimængderne for såvel direkte salg som for leverancer bør derfor nedsættes med 3 %; denne nedsættelse bør ske i to etaper;

efter artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 857/84, kan medlemsstaterne yde de producenter, der forpligter sig til definitivt at opgive deres samlede mælkeproduktion, en godtgørelse der udbetales i en eller flere årlige rater; med henblik på bedre at gennemføre målsætningen om ligevægt på markedet bør også de producenter, som råder over en betydelig referencemængde, tilskyndes til at indskrænke deres produktion, og dette kan ske ved at yde dem ovennævnte godtgørelse, når de forpligter sig til definitivt at opgive mindst halvdelen af denne referencemængde;

efter nævnte forordnings artikel 4a er der mulighed for i de to første tolvmåneders perioder at tildele de referencemængder, som producenterne og opkøberne ikke har udnyttet, til producenter eller opkøbere i samme område samt i givet fald i andre områder; begrundelsen for denne lempelse af ordningen i de to første tolvmåneders perioder gælder også for den tredje anvendelsesperiode; sideløbende hermed bør artikel 9, stk 4, også gælde den tredje tolvmåneders periode;

i forbindelse med en ordning med årlig afgiftsbetaling bør medlemsstaterne gennem anvendelse af et system med forskudsopkrævning kunne sikre sig med producenternes eventuelle insolvens og forstærke afgiftens præventive karakter, når den konstaterede udvikling i leverancerne i de første seks måneder af anvendelsesperioder giver grund til at formode, at der er fare for overskridelse af den årlige referencemængde —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 857/84 ændres således:

1. Artikel 2, stk. 3, affattes således:

»3. De i stk. 1 og 2 omhandlede procentsatser kan af medlemsstaterne tilpasses for at sikre gennemførelsen af artikel 3 og 4 og for i givet fald at tage hensyn til en ændring af de samlede garantimængder som omhandlet i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68.«

2. Artikel 4, stk. 1, litra a), affattes således:

»a) — yde producenter, der forpligter sig til definitivt at opgive mælkeproduktionen, en godtgørelse, der udbetales i én eller flere årlige rater;

— yde producenter, der råder over en referencemængde, som overstiger et niveau, der skal fastlægges, og som forpligter sig til at opgive mindst 50 % af denne mængde, en godtgørelse der udbetales i én eller flere årlige rater;«

3. I artikel 4a, stk. 1, og artikel 9, stk. 4, ændres »i de to første tolvmåneders perioder« til »i de tre første tolvmåneders perioder«.

4. I artikel 6 indsættes følgende stykke:

»4. Medlemsstaterne kan tilpasse de i stk. 1 omhandlede procentsatser for i givet fald at tage hensyn til en ændring af størrelsen af de i bilaget nævnte mængder.«

(1) EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.
(2) Se side 19 i denne Tidende.
(3) EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 13.

5. I artikel 9, stk. 1, indsættes følgende afsnit:
»Medlemsstaterne kan dog bestemme, at der på grundlag af de i første afsnit nævnte halvårlige midlertidige erklæringer skal opkræves et forskud på afgiften efter de første seks måneder i hver tolvmåneders periode.«

6. Bilaget erstattes af følgende bilag:

»BILAG

De i artikel 6, stk. 2, omhandlede mængder (mælkeproducenter, der sælger direkte til forbrugeren)
De i artikel 5c, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede tolvmåneders perioder

(i 1 000 tons)

	2. april 1984 til 31. marts 1985	1. april 1985 til 31. marts 1986	1. april 1986 til 31. marts 1987	1. april 1987 til 31. marts 1988	1. april 1988 til 31. marts 1989
Belgien	480	450	450	441,000	436,500
Danmark	1	1	1	0,980	0,970
Tyskland	305	130	130	127,400	126,100
Grækenland	116	116	116	113,680	112,520
Spanien	—	750	750	735,000	727,500
Frankrig	1 183	1 014	1 014	993,720	983,580
Irland	16	16	16	15,680	15,520
Italien	1 116	1 116	1 116	1 093,680	1 082,520
Luxembourg	1	1	1	0,980	0,970
Nederlandene	145	95	95	93,100	92,150
Det forenede Kongerige	398	395,426	395,426	387,517	383,563«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. april 1986.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. maj 1986.

På Rådets vegne

P. H. van ZEIL

Formand